

Remény

Grigoncza Mónika

30

Leukémiás Gyermekéért
Alapítvány

30 éve tudjuk, mi kell egy mosolyhoz.

Kedves Olvasó!

Ezt az írást a 2011-ben meghirdetett „Szeretet, remény, hit” című irodalmi pályázatunkra kaptuk, melyre gyermekek írtak biztató alkotásokat a debreceni Gyermekhematológiai-onkológiai Tanszék kórtermeiben gyógyuló gyermekeknek. A versekből és mesékből könyvet készítettünk, melyet azóta is szívesen forgatnak osztályunkon a kezelés alatt álló gyerekek és szüleik.

Az alapítvány 30 éves születésnapja alkalmából a kedvenceinket kis „GYÖNGY-levelecske” füzetkebe rendeztük, ennek egyike jutott el most Hozzád.

Fogadd szeretettel, reméljük, minél több gyermeknek és felnőttnek adhat erőt, hitet, örömet ez az írás.

Remény

Élt egy kislány Panni, aki 14 éves volt, az általános iskola nyolcadik osztályába járt. Budapest melletti kis városban élt szüleivel és két testvérével.

Mindig vidám volt tele életkedvvel, ezért is lett neki sok barátja. Rengeteget olvasott, jó tanuló révén minden iskolai pályázaton, versenyen részt vett. Úgy gondolta, hogy riporter szeretne majd lenni. Ez volt minden álma. Bejárni a világot, megismerni különleges kultúrákat, embereket, akikkel jó kis beszélgetéseket tud majd közvetíteni, ami benne lesz majd minden televíziós adásban.

Egyik nap, mint minden reggel elindult iskolába barátnőjével. Jól telt a napja, nem kellett felelni semmiből, így vidáman tért haza. Suli után megbeszélték a barátaival, hogy elmennek a közeli parkba játszani, beszélgetni. Jól indult minden, majd egyszer Panni éppen a labda után futott, amikor megsérült és elesett. Mindenki szaladt hozzá, hogy mi történt, de ő csak feküdt a földön mozdulatlanul. Segítséget hívtak társai és elvitték őt egy kórházba. Itt minden vizsgálatot elkészítettek az orvosok. Panni mikor felébredt és magához tért édesanyját látta először az ágya mellett ülni. Az elmondta neki, hogy most itt kell maradnia a kórházban, de majd

hamarosan hazamehet. Viszont mikor haza megy, nem járhat iskolába, mert sokat fog hiányozni, ezért magántanuló lesz. Ebből Panni már sejtette, hogy nem kicsi a baj.

Egyszer, mikor készülődött hazafelé a kórházból, meghallotta, amit édesanyja az orvossal beszélt.

Róla volt szó és a betegségéről, amit leukémiának neveznek. Hallott már róla. Az első gondolat, ami eszébe jutott a betegségéről az, hogy súlyos és gyógyíthatatlan. Otthon rögtön el is olvasta a könyvekből, amit erről a betegségről tudni lehet. A kezelések alatt, amit a kórházban töltött látta, hogy a hozzá hasonló sorsú gyerekeken - akiket már régóta kezelnek - semmi gyógyulás nem látszott. Nagyon elkeseredett.

Egy ilyen kezelés után, amikor hazaért, érezte, hogy egyre rosszabbul lesz ő is. Voltak osztálytársai, akik nem merték meglátogatni, mert féltek attól, hogy esetleg ők is elkaphatják. De voltak, akik ugyanúgy mellette voltak, mint mikor egészséges volt. Egyszer nagyon elszomorodott. Eszébe jutottak az álmai, amiket meg akart valósítani, ehelyett azonban csak kórházba járhat ezen túl, így már nem kezdhet semmit az életével.

Ekkor azonban szinte a semmiből eléje került valahonnan egy kicsi emberke. Akkora volt, mint egy

manócska.

Ne szomorkodj te kislány és elmondom neked, hogy mit kell tenned ahhoz, hogy meggyógyulj!

- mondta.

Panni csodálkozva hallgatta a kis embert.

Nem kell mást tenned, csak játszani kell betegtársaidnak különböző bohóc, vicces színdarabokat. Minden nap el kell menned előadásokat tartani.

Gondolta a lány, egyedül ezt nem fogja tudni megcsinálni, ezért bevonta egészséges társait is, akik örömmel segítettek neki ebben.

Ez után minden napja azzal telt, hogy készült az előadásokra, kitalálta a színjátékokat, osztotta a szerepeket és mentek a kórházba játszani. Örömmel látta, hogy ezzel milyen vidámságot tud hozni beteg társainak.

Fáradhatatlanul csinálta a feladatot. Eszébe nem jutott a betegsége és az, hogy honnan van ehhez ereje. Egyszer a manócska előkerült, mint most is a semmiből az egyik előadáskor.

No, te kislány, úgy látom derekasan megszolgáltál azért, hogy újra egészséges légy!

Panni meg akarta köszönni a segítségét, de az „emberke” ezt meg se várta, csak annyit mondott neki:

Te magad gyógyultál meg azzal, hogy nem gondoltál mindig a betegségre és, hogy ezt másokkal is sikerült elfeledtetned kis időre. Értelmet adott még így is az életednek. És ehhez nem is kellett olyan nagy csoda, csak egy kicsi. Azonban ígérd meg nekem, hogy amikor majd felnőtt leszel és eléred a célod, azt, hogy riporter leszel, megírod ezt az egyik cikkedben. Hidd el, ugyanúgy reményt adsz majd másoknak is ezzel, mint amilyet te kaptál tőlem. Hiszen semmi más nem kellett hozzá csak Hit és Remény.

*Grigoncza Mónika, Penészlek
a 13-14 évesek korcsoport III. helyezettje*

A „GYÖNGY levelecskék” sorozatban 15 kiadvány készült.
A füzetek nyomtatását és terjesztését támogatta
a FLAVON Group Kft.

#gondolunkratok
#leukemiasgyermekert

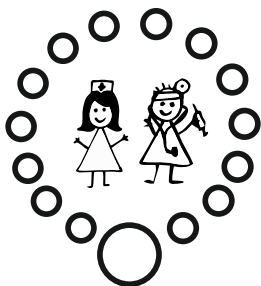

facebook.com/leukemiasgyermekertalapitvany

www.leukemiasgyermekert.hu

Ha Te is szeretnéd az Alapítványt támogatni,
számlaszámunk: 10200304-41413746-00000000,
adószámunk: 19123958-1-09. Köszönjük!

Gyöngyeink

30 éves a Leukémiás Gyermekekért Alapítvány

A füzet a 30 éves Leukémiás Gyermekekért Alapítvány
„Gyöngyeink” projektjének keretében valósult meg.
Debrecen, 2020.